

Dosarul nr.1ra-611/2022
1-19196935-01-1ra-20042022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpaților Bran Gicu și Sîrbu Raisa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Bran Gicu xxxx

Sîrbu Raisa xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.12.2019 – 05.05.2020;

Instanța de apel: 16.06.2020 – 21.12.2021;

Instanța de recurs: 20.04.2022 – 05.10.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 mai 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Bran Gicu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

A fost dispusă expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova în România a cetățeanului român Bran Gicu, după executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

Sîrbu Raisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă cerința acuzatorului de stat cu privire la confiscarea specială a contravalorii automobilului de model „Audi A6” cu n/î XXXX ce aparține cet. Sîrbu Raisa, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Bran Gicu în perioada cuprinsă între 19 și 20 noiembrie 2019, acționând împreună și în baza unei înțelegeri prealabile cu cet. Sîrbu Raisa, purtând discuții telefonice cu cet. Procop Mihaela, născută la xxxx, prin intermediul telefonului, trezindu-i interesul ultimei pentru practicarea prostituției prin convingerea că va fi bine plătită și va practica prostituția în condiții bune, asigurate de către acesta, a îndemnat-o de a se deplasa în Germania, orașul Berlin, pentru a presta servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

Astfel, la data de 20.11.2019, cet. Bran Gicu, acționând împreună cu Sîrbu Raisa, s-a întâlnit cu cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela la localul „Taxi Blues” amplasat în municipiul xxxx, unde în cadrul discuției, le-a oferit detalii privitor la felul în care fetele urmau să activeze și să presteze servicii sexuale, trezindu-le acestora interesul pentru practicarea prostituției prin convingerea că vor fi bine plătite.

Fiind de acord cu propunerea cet. Bran Gicu și a cet. Sîrbu Raisa, cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela au acceptat oferta de a practica prostituția în Germania, iar primii le-au promis că le vor asigura transportarea la destinație. Continuându-și acțiunile sale infracționale, la data de 20.11.2019, cet. Bran Gicu și cet. Sîrbu Raisa, s-a deplasat împreună cu cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela cu mașina spre punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, unde au fost reținuți de către ofițerii de urmărire penală a SUP a CCTP a INI a IGP a MAI.

Acțiunile inculpatului Bran Gicu au fost încadrate în baza art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal și anume, îndemnul și determinarea la prostituție, și înlesnirea practicării prostituției, când fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, săvârșit asupra a două persoane, de două persoane.

Sîrbu Raisa în perioada cuprinsă între 19 și 20 noiembrie 2019, acționând împreună și în baza unei înțelegeri prealabile cu cet. Bran Gicu, purtând discuții telefonice cu cet. Procop Mihaela, născută la xxxx prin intermediul telefonului, trezindu-i interesul ultimei pentru practicarea prostituției prin convingerea că va fi bine plătită și va practica prostituția în condiții bune, asigurate de către aceasta, a îndemnat-o de a se deplasa în Germania, orașul Berlin, pentru a presta servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

Astfel, la data de 20.11.2019, cet. Sîrbu Raisa, acționând împreună cu Bran Gicu, s-a întâlnit cu cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela la localul „Taxi Blues” amplasat în municipiul xxxx, unde în cadrul discuției, le-a oferit detalii privitor la felul în care urmau să activeze și să presteze servicii sexuale, trezindu-le acestora interesul pentru practicarea prostituției prin convingerea că vor fi bine plătite.

Fiind de acord cu propunerea cet. Bran Gicu și a cet. Sîrbu Raisa, cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela au acceptat oferta de a practica prostituția în Germania, iar primii le-au promis că le vor asigura transportarea la destinație. Continuându-și acțiunile sale infracționale, la data de 20.11.2019, cet. Bran Gicu și cet. Sîrbu Raisa, s-au deplasat împreună cu cet. Babencu Inga și cet. Procop Mihaela cu mașina spre punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, unde au fost reținuți de către ofițerii de urmărire penală a SUP a CCTP a INI a IGP a MAI.

Acțiunile inculpatei Sîrbu Raisa au fost încadrate în baza art.220 alin.(2) lit. a),

c) Cod penal și anume, îndemnul și determinarea la prostituție, și înlesnirea practicării prostituției, când fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, săvârșit asupra a două persoane, de două persoane.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Bran Gicu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin prisma art.79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 lei;

- Sîrbu Raisa, recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, prin prisma art.79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 700 unități convenționale, echivalentul a 85 000 lei.

Automobilul de model „Audi A6” cu n/î XXXX ce aparține cu drept de proprietate lui Bacal Petru, ridicat de la Sîrbu Raisa în temeiul ordonanței din 21 noiembrie 2019, de restituit proprietarului.

Contravaloarea automobilului de model „Audi A6” cu n/î. XXXX în sumă de 90 489 MDL, în temeiul art.106 Cod penal, de confiscat de la inculpații Sîrbu Raisa și Bran Gicu în mod solidar și de trecut forțat în proprietate statului (ca contravaloarea bunului utilizat pentru săvârșirea infracțiunii).

În motivarea apelului a invocat, că la aplicarea pedepsei instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, în sensul aplicării față de inculpați a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpaților.

În acest context, a precizat că Bran Gicu este cetățean al altui stat - România, fără domiciliu temporar sau permanent pe teritoriul Republicii Moldova, (în acest sens nu a fost prezentat nici un document care ar confirma acest fapt), din care motiv devine practic imposibilă executarea sentinței pronunțate de către instanța de judecată, cu toate obligațiile stabilite de aceasta în perioada de probă.

Acuzatorul consideră că în privința inculpatului Bran Gicu urma să fie stabilită: pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia, or, reieșind din circumstanțele stabilite pe caz în privința lui Bran Gicu și anume: recunoașterea vinovăției, lipsa circumstanțelor agravante, comportamentul și căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, fiind la prima încălcare a legii, deținerea cetățeniei doar a statului România, a pedeapsa sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal.

Ce ține de pedeapsa stabilită lui Sîrbu Raisa, la fel consideră că este una neîntemeiată, or motivul material al infracțiunii, scopul acesteia - de cupiditate și îmbogățire în tandem cu ansamblul de circumstanțe stabilite în privința acesteia (recunoașterea vinovăției, lipsa circumstanțelor agravante, comportamentul și căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, fiind la prima încălcare a legii, legăturile sale cu familia, prezența copilului minor), ne demonstrează că corectarea și reeducarea lui Sîrbu Raisa se va atinge doar stabilindu-i pedepsei sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

De asemenea, consideră, că prima instanță a interpretat și aplicat eronat prevederile art.106 alin.(1), (2) lit. a) Cod penal, care stipulează că, confiscarea specială

constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, inculpații Bran Gicu și Sîrbu Raisa la comiterea infracțiunii de proxenetism s-au folosit de mijlocul de transport de model "Audi A6", fiind reținuți împreună cu Babencu Inga și Procop Mihaela de către ofițeri de urmărire penală a SUP a CCTP a INI a IGP a MAI în drum spre punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, deplasându-se în acest automobil spre punctul de destinație or. Berlin, Germania.

Prin urmare, a menționat că din conținutul învinuirii aduse inculpaților Bran Gicu și Sîrbu Raisa, pe care aceștia au recunoscut-o integral, precum și din declarațiile inculpaților, reiese că ei au comis îndemnul și determinarea la prostituție, și înlesnirea practicării prostituției, când fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, asupra a două persoane, cu utilizarea mijlocului de transport de model „Audi A6”, cu n/î XXXX, iar Sîrbu Raisa deține mijlocul de transport menționat cu drept de folosință, în baza procurii din 02.11.2019 de la cet. Bacal Petru, căruia îi aparține automobilul cu drept de proprietate.

3.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpaților, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă mai blândă, telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S7 Edge", cu IMEI: xxxx, ce a fost transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a CCTP al INI al IGP al MAI, la intrarea în vigoare a prezentei sentințe - de restituit proprietarului și excluderea aplicării prevederilor art.105 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, astfel că la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpații au recunoscut vina și s-au căit sincer de cele săvârșite, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, au la întreținere câte un copil minor, din care motiv consideră că urmează să le fie aplicată o pedeapsă mai blândă, la limita minimă prevăzută de sancțiunea art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și anume de 2 ani și 8 luni prin prisma alin.(8) al art.364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, a relatat că, instanța de fond neîntemeiat a dispus confiscarea telefonului mobil de model "Samsung Galaxy S7 Edge", cu IMEI: xxxx, ce a fost transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a CCTP al INI al IGP al MAI, întrucât telefonul dat nu poate fi considerat ca bun utilizat la comiterea infracțiunii, deoarece conform materialelor cauzei penale, discuțiile ce au fost duse cu partea vătămată Procop Mihaela sunt generale și anume unde urmau să se întâlnească, însă discuțiile privind îndemnul, înlesnirea și determinarea la prostituție au avut loc în momentul întâlnirii și discuțiilor directe cu partea vătămată.

Consideră apărarea ca neîntemeiată și aplicarea prevederilor art.105 Cod penal, expulzarea inculpatului după executarea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, apelul avocatului Medeleanu Roman în numele inculpaților a fost respins ca nefondat, apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, în partea confiscării speciale și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

În conformitate cu art.106 alin.(1), (2), lit. a) Cod penal a confisca special în proprietatea statului de la Bran Gicu și Sîrbu Raisa, în mod solidar, contravaloarea

automobilului de model "Audi A6", cu n/î XXXX în sumă totală de 90 489 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, corect a stabilit situația de fapt, încadrând corespunzător acțiunile incriminate inculpaților art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, îndemnul și determinarea la prostituție, și înlesnirea practicării prostituției, când fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, săvârșit asupra a două persoane, de două persoane.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpaților, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate, că acțiunile inculpaților Bran Gicu și Sîrbu Raisa întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, iar sentința primei instanțe nu se contestă în această parte, fiind invocat dezacordul în partea individualizării pedepsei penale și în partea confiscării speciale.

Prin urmare, referitor la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpaților, instanța de apel a stabilit că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, că inculpații au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, au solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-au căit de cele comise, iar în conformitate cu prevederile art.art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante, motiv din care și a ajuns la concluzia de a stabili inculpaților pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și argumentele procurorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă, concluzionând că această pedeapsă nu poate fi aplicată, întrucât, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, precum și luând în considerație personalitatea inculpaților, scopul pedepsei penale nu se va realiza, iar în speță nu a reținut careva circumstanțe excepționale care ar viza personalitatea inculpaților sau scopul și motivul infracțiunii, astfel încât nu sunt aplicabile prevederile art.79 Cod penal, or, nu se întrunesc condițiile imperative consfințite în norma penală respectivă.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpaților și situația familiară a acestora.

Totodată, cu referire la confiscarea specială a bunurilor, instanța de apel a constatat că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 21 noiembrie 2019, au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S7 edge”, cu IMEI: xxxx, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A40” cu IMEI:

xxxx, cât și pașaportul pe numele cet. Procop Mihaela, pașaportul pe numele cet. Babencu Inga, pașaportul pe numele cet. Sîrbu Raisa (f.d.46).

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22 noiembrie 2019, a fost recunoscut în calitate de corp delict automobilul de model "Audi A6", cu n/î XXXX.

În acest sens, cu referire la prevederile art.106 alin.(2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a menționat că obiectele menționate au fost folosite la săvârșirea infracțiunii și aceste obiecte au fost recunoscute în calitate de corpuri delict, concluzionând că va dispune confiscarea și transmiterea gratuită a acestora în folosința statului.

În ceea ce privește argumentele apărării, precum că telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S7 edge”, cu IMEI: xxxx, nu poate fi considerat ca bun utilizat la comiterea infracțiunii, deoarece conform materialelor cauzei penale, discuțiile ce au fost duse cu partea vătămată Procop Mihaela sunt generale, însă discuțiile privind îndemnul, înlesnirea și determinarea la prostituție au avut loc în momentul întâlnirii și discuțiilor directe cu partea vătămată, instanța de apel a menționat, că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, anume acest telefon a fost utilizat la purtarea convorbirilor telefonice organizatorice privind întâlnirea cu partea vătămată, ceea ce face parte din procesul pregătirilor privind îndemnul, înlesnirea și determinarea la prostituție. Respectiv, telefonul Samsung Galaxy S7 edge”, cu IMEI: xxxx a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel a precizat și faptul că nu poate reține argumentul primei instanțe prin care a constatat că mijlocul de transport de model "Audi A6", tip vehicul M1, produs în anul 2004, caroseria xxxx, n/î XXXX, culoare gri închis, ridicat de la Sîrbu Raisa a determinat sau a constituit bun indispensabil comiterii infracțiunii, întrucât, materializarea acțiunilor de îndemn, determinare la prostituție nu au depins de prezența sau absența acestui automobil, ci a constituit doar un mijloc de deplasare, deoarece acest automobil a facilitat săvârșirea infracțiunii prin deplasarea la locul de întâlnire cu partea vătămată și ulterior spre punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, unde au fost reținuți.

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiat confiscarea și transmiterea gratuită a mijlocul de transport de model "Audi A6", tip vehicul M1, produs în anul 2004, caroseria xxxx, n/î XXXX, culoare gri închis în folosința statului, reținând că confiscarea bunurilor menționate supra mai urmărește și scopul restabilirii echității sociale și contracararea, pe viitor a comiterii unor fapte similare de către făptuitor sau de terți, în condițiile în care aplicarea doar a unei sancțiuni penale, poate crea impresia persoanelor despre posibilitatea comiterii unor acțiuni similare, ca urmare a nivelului mic al consecințelor care pot surveni, situație care contravine interesului societății.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpaților Bran Gicu și Sîrbu Raisa, prin care invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat hotărârea instanței de apel, întrucât instanța de apel neîntemeiat a admis apelul procurorului, casând parțial sentința primei instanțe fără a cerceta cauza penală dată sub toate aspectele, completă și obiectivă, existând o cercetare superficială și în final a adoptat o hotărâre neîntemeiată și ilegală, în partea

confiscării speciale.

A subliniat că, este neîntemeiată concluzia instanței de apel referitor la dispunerea spre confiscare în proprietatea statului de la Bran Gicu și Sîrbu Raisa, în mod solidar, contravaloarea automobilului de model "Audi A6", cu n/î XXXX în sumă totală de 90 489 lei.

Apărarea susține că conform actului de învinuire nu este specificat faptul că din infracțiunea comisă de inculpați ar fi rezultat careva bunuri. Respectiv în această speță nu pot fi aplicate prevederile art.106 Cod penal, nefiind în prezența condiției impuse de normele legale.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, și anume sub aspectul că: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror

probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la criticile invocate de recurent precum că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost admis apelul procurorului și casată parțial sentința, în partea confiscării speciale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care în conformitate cu art.106 alin.(1), (2), lit. a) Cod penal a confisca special în proprietatea statului de la Bran Gicu și Sîrbu Raisa, în mod solidar, contravaloarea automobilului de model "Audi A6", cu n/î XXXX în sumă totală de 90 489 lei.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecătii o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal apreciază ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Așadar, nu pot fi reținute nici argumentele apărării precum că instanța de apel greșit a aplicat la speță prevederile confiscării speciale, eronat constatând faptul că automobilul de model "Audi A6", cu n/î XXXX, cade sub incidența prevederilor art.106 Cod penal, întrucât din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, la adoptarea soluției de aplicare a confiscării speciale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.98 alin.(1), (2) lit. d), 106 alin.(2) lit. a), Cod penal, 162 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, conform căror măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. Măsură de siguranță este și confiscarea specială. Sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. În cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, instanța de apel pronunțându-se în mod detaliat și argumentat

asupra tuturor motivelor invocate de procuror în acest sens, în apelul declarat.

Argumentul apărării că, măsura de confiscare contravalorii automobilului în raport cu gravitatea faptei nu este proporțională este nefondat, or, acesta a fost folosit la comiterea infracțiunii ca mijloc indispensabil de realizare a actului de conduită incriminat, reprezentând o componentă a modului de concepere a activității infracționale.

În cazul unei confiscări de proprietăți echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv de scopul urmărit și de comportamentul proprietarului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a proprietarului în acțiunile comise prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională cu folosirea mijlocului de transport destinat să servească la realizarea laturii obiective a acțiunilor de îndemn, determinare la prostituție, deoarece acest automobil a facilitat săvârșirea infracțiunii prin deplasarea la locul de întâlnire cu partea vătămată și ulterior spre punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni-Albița, unde au fost reținuți, astfel, se deduce că mașina a servit în mod indispensabil la săvârșirea faptei. Conform principiului proporționalității, măsura confiscării contravalorii mijloacelor de transport nu încalcă prevederile art.1 din CEDO, instanța de judecată fiind competentă să aprecieze dacă în cazul săvârșirii unei infracțiuni se impune o asemenea măsura complementară.

La fel, se relevă că principiul proporționalității, consacrat expres la art.54 alin. (4) din Constituție, presupune că orice restrângere trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile și circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate și apreciate de către autoritatea (instanța), în fața căreia se invocă neproporționalitatea (*Decizia nr.4-1ril-5/2019 din 07.02.2019 - Cu privire la confiscarea specială a mijloacelor de transport*).

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la temeiul de drept invocat de către recurent prevăzut la pct. 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, astfel criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat, este formală și nefondată.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpaților Bran Gicu și Sîrbu Raisa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Bran Gicu xxxx și Sîrbu Raisa xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena